

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobkyně: **Therm Business s.r.o. „v likvidaci“**, IČO: 2193973,
sídlem Střední 169/32, 417 03 Dubí - Pozorka,
zastoupená advokátem JUDr. Milošem Slabým,
sídlem Nádražní 381/9, 789 85 Mohelnice,

proti
žalovanému: **Finanční úřad pro Ústecký kraj**,
sídlem Velká Hradební 61, 400 01 Ústí nad Labem

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 6. 2019, č. j. 1596853/19/2514-50523-505205,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce v zákonem stanovené lhůtě domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 6. 2019, č. j. 1596853/19/2514-50523-505205, kterým byla zamítnuta námitka proti vyrozumění žalovaného o převedení přeplatky ze dne 2. 5. 2019, č. j. 1352292/19/2514-50523-507835, podle něhož byly přeplatky žalobkyně na dani z příjmů právnických osob ve výši 52 060 Kč a na dani z příjmů fyzických osob vybíraných srážkou dle zvláštní sazby ve výši

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

405 040 Kč převedeny na úhradu nedoplatku zajištění daně vykázaného ke dni 29. 4. 2019 ve výši 6 388 972 Kč u Celního úřadu pro Ústecký kraj.

Žaloba

2. V žalobě žalobkyně uvedla, že v době, kdy žalovaný převedl částku 405 000 Kč na úhradu dluhu u Celního úřadu pro Ústecký kraj, fakticky žádný vratitelný přeplatek neexistoval. Žalobkyně konstatovala, že vyúčtovala daň vybíranou srážkou podle zvláštní sazby daně příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2018 podáním ze dne 2. 4. 2019 a následně tuto částku poukázala na účet žalovaného určený k úhradě této daně. Na základě tohoto vyúčtování byl u žalobkyně v rámci vyměřovacího řízení zjištěn přeplatek ve výši 405 000 Kč. Následně však žalobkyně zjistila, že při zpracování vyúčtování této daně došlo k administrativnímu pochybení, na základě kterého nebyla v tomto vyúčtování uvedená sražená daň za měsíc květen 2018 v částce 405 000 Kč. Bezprostředně po tomto zjištění žalobkyně podala dne 9. 5. 2019 dodatečné vyúčtování předmětné daně. Z tohoto dodatečného vyúčtování je pak dle žalobkyně třeba učinit jednoznačný závěr, že za rok 2018 jí nevznikl žádný přeplatek na této dani. Byla přesvědčena o tom, že žalovaný svým postupem porušil několik zásad nezbytných pro řádné vedení daňového řízení, a to zejména zásadu přiměřenosti, součinnosti, vstřícnosti a neformálnosti daňového řízení. Podotkla, že až dosud nehradila na dani z příjmů fyzických osob vybíranou srážkou podle zvláštní sazby částku v řádech stovek tisíc Kč, kdy se jednalo pouze o částky v řádech jednotek tisíc Kč. Přesto žalovaný vyúčtování této daně nezpochybnil, ačkoliv s ohledem na výše uvedené zásady měl žalovaný učinit výzvu k odstranění pochybností. Tímto postupem by totiž mělo být dosaženo cíle požadovaného zákonem, a to odvedení daně ve správné výši.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl, aby soud žalobu žalobkyně jako nedůvodnou zamítl. Žalovaný uvedl, že dodatečné vyúčtování bylo žalobkyní podáno až po převedení přeplatku Celnímu úřadu pro Ústecký kraj, který vznikl konkludentním vyměřením po podání řádného vyúčtování, které žalovaný vyměřil v souladu s údaji uvedenými žalobkyní. Dále podotkl, že žalobkyně neopomněla v řádném vyúčtování uvést sraženou zálohu za květen 2018, tato záloha ve vyúčtování uvedena byla, avšak v jiné částce, a to v částce 2 130 Kč. Konstatoval, že správce daně vydá výzvu k odstranění pochybností v souladu s § 89 daňového řádu pouze v případě, má-li konkrétní pochybnosti o správnosti, průkaznosti nebo úplnosti podaného daňového tvrzení nebo dodatečného daňového tvrzení a dalších písemností předložených daňovým subjektem nebo o pravdivosti údajů v nich uvedených. Samotný rozdíl mezi částkami uvedenými v tomto případě žalobkyní v podaném řádném vyúčtování a částkami skutečně hrazenými na daňový účet daně z příjmů fyzických osob vybíraných srážkou není konkrétní pochybnost v souladu s daňovým řádem, která by vedla k vydání výzvy. Daň z příjmů fyzických osob vybíraná srážkou je daň zálohová, žalovaný předem nemohl usuzovat, jaká je skutečná daňová povinnost žalobkyně. Proto i když se zaplacená částka řádově liší od jiných hrazených záloh, neměl žalovaný důvod předjímat, že je tato částka chybně uvedena v podaném v řádném vyúčtování. Dále uvedl, že tvrzení žalobkyně, že doposud hradila zálohy pouze v řádech jednotek tisíc Kč, a proto měl mít žalovaný

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

pochybnosti, se nezakládá na pravdě, neboť žalobkyně již ve svém řádném vyúčtování uvádí např. zálohu za červen 2018 ve výši 152 880 Kč a za září 2018 ve výši 100 796 Kč. Zdůraznil, že postupoval v intencích zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), kterým je povinen se řídit. Přeplatek byl na základě řádného vyúčtování vyměřen, o vratitelný přeplatek požádal jiný správce daně a ten byl v souladu s daňovým řádem na základě vykonatelného výkazu nedoplatků převeden.

Posouzení věci soudem

4. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť účastníci nesdělili soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byli ve výzvě výslovně poučeni, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
5. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobkyně uplatnila v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobkyně je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, včetně prekluze daňové povinnosti, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
6. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
7. Ze správního spisu soud zjistil pro posouzení věci následující podstatné skutečnosti. Žalobkyně podala dne 1. 4 2019 vyúčtování daně vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně z příjmů fyzických osob za zdaňovací období rok 2018, v němž bylo obsaženo, že na dani mělo být sraženo 362 625 Kč a že na dani bylo odvedeno 362 625 Kč. Dne 11. 4 2019 obdržel žalovaný žádost Celního úřadu pro Ústecký kraj o úhradu přelátku ze dne 11. 4. 2019, jehož přílohou byl vykonatelný výkaz nedoplatků Celního úřadu pro Ústecký kraj č. j. 92816/2019-620000-42 sestavený ke dni 11. 4. 2019, z něhož je zřejmé, že žalobkyně neuhradila daňové povinnosti u Celního úřadu pro Ústecký kraj v celkové výši 6 388 972 Kč. Žalovaný následně vydal vyrozumění o převedení přelátku ze dne 2. 5 2019, č. j. 1352292/19/2514 -50523-507835, který byl žalobkyni doručen dne 3. 5. 2019. Dne 7. 5. 2019 podala žalobkyně dodatečné vyúčtování daně vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně z příjmů fyzických osob za zdaňovací období rok 2018, v němž uvedla, že za květen 2018 mělo být sraženo 405 000 Kč a vyúčtovaná částka je taktéž 405 000 Kč. Dne 21. 5. 2019 podala žalobkyně námitku proti vyrozumění o převedení přelátku, o které rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.
8. Předně je třeba zdůraznit, že vyúčtování daně vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně z příjmů fyzických osob je řádným daňovým tvrzením, jak stanoví § 1 odst. 4 písm. a) daňového řádu. Podle § 139 odst. 1 daňového řádu lze daň vyměřit na základě daňového přiznání nebo vyúčtování, nebo z moci úřední, přičemž podle odst. 2 správce daně podle Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

výsledků vyměřovacího řízení vyměří daň, kterou předepíše do evidence daní; vyměřením daně se rozumí i stanovení daně plátcí daně k přímé úhradě. Podle § 140 odst. 1 daňového řádu, neodchyluje-li se vyměřovaná daň od daně tvrzené daňovým subjektem, správce daně nemusí daňovému subjektu výsledek vyměření oznamovat platebním výměrem; to neplatí, pokud byl zahájen postup k odstranění pochybností nebo byla zahájena daňová kontrola. Platební výměr správce daně založí do spisu. Dle odst. 2 téhož ustanovení se za den doručení platebního výměru daňovému subjektu považuje poslední den lhůty pro podání daňového přiznání nebo vyúčtování, a bylo-li daňové přiznání nebo vyúčtování podáno opožděně, den, kdy došlo správci daně.

9. Soud konstatuje, že žalobkyně vyúčtování daně vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2018 podala dne 1. 4. 2019, přičemž ve vyúčtování uvedla sražené zálohy ve všech měsících daného zdaňovacího období, jejichž výše se pohybovala od částky 645 Kč za měsíc říjen 2018 po částku 152 880 Kč za měsíc červen 2018; za měsíc květen 2018 byla dle řádného vyúčtování uvedena sražená záloha ve výši 2 130 Kč. Za takové situace žalovaný nepochybil, pokud podle údajů uvedených žalobkyní ve vyúčtování daně vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2018, které nijak nezpochybil, vyměřil žalobkyni platebním výměrem ze dne 4. 4. 2019, č. j. 1066469/19/2514-50523-507835, který tak nemusel žalobkyni doručovat, sražené zálohy na daň ve výši 362 625 Kč. Tento postup je zcela v souladu s § 140 odst. 1 daňového řádu. Soud zdůrazňuje, že teprve předmětným platebním výměrem byla žalobkyni stanovena daň, tato daň se předepsala do evidence daní a na osobním daňovém účtu žalobkyně mohl být evidován ve smyslu § 154 odst. 1 daňového řádu přeplatek na srážkové dani. Výsledkem vyměřovacího řízení tak byl přeplatek ve výši 405 040 Kč. V tomto směru je postup žalovaného zcela souladný se zákonem.
10. Soud dále poukazuje na to, že daňový řád stanoví přesný postup, jak má správce daně nakládat s přeplatkem daňového subjektu. Podle § 154 odst. 1 daňového řádu přeplatek je částka, o kterou úhrn plateb a vratek na kreditní straně osobního daňového účtu převyšuje úhrn předpisů a odpisů na debetní straně osobního daňového účtu. Podle odst. 2 věty první daňového řádu správce daně převede přeplatek na úhradu případného nedoplatku téhož daňového subjektu na jiném osobním daňovém účtu, popřípadě na úhradu nedoplatku podle odstavce 4. Podle odst. 4 přeplatek se použije i na úhradu nedoplatku téhož daňového subjektu u jiného správce daně, u něhož je nedoplatek evidován, vyžádá-li si ho správce daně tak, aby žádost došla správci daně, u něhož je evidován přeplatek, ještě před vystavením příkazu k jeho vrácení, nejpozději však do dne, kdy uplyne lhůta stanovená pro jeho vrácení. K žádosti se připojí výkaz nedoplatků, které mají být přeplatkem uhrazeny; pokud se požadavek uplatní prostřednictvím propojených informačních systémů, stačí předložit výkaz nedoplatků dodatečně do 30 dnů od uplatnění požadavku na úhradu nedoplatků prostřednictvím těchto systémů. Žádosti se vyhová i v případě, že přeplatek vznikne do 30 dnů ode dne vyžádání. Bylo-li správci daně doručeno více žádostí, provede se úhrada v pořadí, v jakém správci daně žádosti došly. Úhrada nedoplatků evidovaných u správce daně, u něhož je evidován přeplatek, má přednost.
11. Soud poukazuje na to, že žalobkyně měla ke dni 29. 4. 2019 přeplatek na srážkové dani ve výši 405 040 Kč i na dani z příjmů právnických osob ve výši 52 060 Kč. Celní úřad pro Ústecký kraj požádal dne 11. 4. 2019 o úhradu nedoplatku z přeplatku, přičemž přílohou této žádosti, která byla žalovanému doručena dne 11. 4. 2019, byl vykonatelný výkaz nedoplatků Celního úřadu pro Ústecký kraj č. j. 92816/2019-620000-42 sestavený ke dni Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

11. 4. 2019, z něhož je zřejmé, že žalobkyně neuhradila daňové povinnosti u Celního úřadu pro Ústecký kraj v celkové výši 6 388 972 Kč. Tím Celní úřad pro Ústecký kraj jako správce daně, který evidoval nedoplatek na dani žalobkyně, splnil podmínky pro úhradu nedoplatku dle § 154 odst. 4 daňového řádu, neboť jeho žádost o úhradu nedoplatku došla žalovanému jako správci daně, u něhož je evidován přeplatek, ještě před vystavením příkazu k jeho vrácení. Žalovaný tedy postupoval v souladu s § 154 odst. 4 daňového řádu, jestliže k žádosti Celního úřadu pro Ústecký kraj, ke které byl připojen vykonatelný výkaz nedoplatků, převedl přeplatky žalobkyně na dani z příjmů právnických osob i na srážkové dani. Žalovaný tedy při převodu přeplatku žalobkyně na úhradu nedoplatku u jiného správce daně, kterým byl Celní úřad pro Ústecký kraj, nijak nepochybil. Námitky žalobkyně tudíž nejsou důvodné.

12. Soud nesouhlasí se žalobkyní v tom, že žalovaný měl po podání řádného vyúčtování využít postup k odstranění pochybností dle § 89 daňového řádu. Soud zdůrazňuje, že aby správce daně mohl využít postup k odstranění pochybností, musí mít konkrétní pochybnosti o správnosti, průkaznosti a úplnosti daňového tvrzení daňového subjektu. Žádné takové konkrétní pochybnosti z vyúčtování žalobkyně nemohl žalovaný jako správce daně shledat. Proto žalovaný nijak nepochybil, pokud vydal dne 4. 4. 2019 platební výměr na daň vybíranou srážkou podle zvláštní sazby daně z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2018 na částku 362 625 Kč, který plně odpovídal údajům uvedeným žalobkyní v jejím vyúčtování doručeným žalovanému dne 1. 4. 2019. Soud zdůrazňuje, že žalobkyni vznikl přeplatek až vydáním platebního výměru ze dne 4. 4. 2019. Tento přeplatek byl použit na úhradu nedoplatku u Celního úřadu pro Ústecký kraj. Na tom, že žalobkyni vznikl přeplatek, který byl žalovaným v souladu s § 154 odst. 2 a 4 daňového řádu použit na úhradu nedoplatku daně u jiného správce daně, nic nemění to, že podala dne 7. 5. 2019 dodatečné vyúčtování k dani vybírané srážkou podle zvláštní sazby daně z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2018. Námitky žalobkyně, že žalovaný ji měl vyzvat k odstranění pochybností a že žalovaný porušil zásady přiměřenosti, součinnosti, vstřícnosti a neformálnosti daňového řízení, jsou nedůvodné.
13. S ohledem na výše uvedené soud vyhodnotil žalobu v mezích uplatněných žalobních bodů jako zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
14. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 18. ledna 2022

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)